

הקדמת ספר הזוהר

ספר הזוהר

ועל דא שרי בהאי אתר יראה ודא תרעא לאעלא' לכל' טובא
דעלא מא שכל טוב אלין תרין תרעין דאינון חדאד:

רבו יוסי אמר שכל טוב דא אילנא דחיה דאייהו שכל טוב
בלא רע כללי וועל דלא (דא) שרי באיה רע אייהו שכל טוב
בלא רע לכל עושיהם אלין חסדי דוד הנאמנים תמכין אוריתאת
ואינון דתמכין אוריתאת כביבול אינון עבדיןן [כל] אינון דלעאן
באורייתאת לית בהו עשרה בעוד דלעאן בה אינון דתמכין לנו' אית
בexo עשרה וביחילא דאי (דכתיב (תהלים קיא י') תhalbוי עומדת
על דע' וקיימת כורסייא על קיומה כדקה יאות:

רבו שמעון הוה יתיב ולעוי באורייתאת בליליא דכליה' אתחברות
בעלה' בתניין כל אינון חביריא דבניא היכלא דכלה
אצטרכו בהαι ליליא דכליה אוזדמנתי למהוי ליום אחרא' גו
חוופה' בבעלה למהוי עמה כל ההוא ליליא ולמחר עמה בתקונה
דאיהי אתתקנת למלעדי' באורייתאת מתורה לנביים ומנבאים
לכתובים ובדרשותי'DKrai וברזוי דחכמתאי בגין דאלין אינון
תיקוניין דילה ותכשיטהא' ואיהי וועלמתהא עלאת וקיימת על
רישיהן ואתתקנתה בהו וחדתו בהו כל ההוא ליליא:

וליום אחרא לא עאלת לחופה אלא בהדייהו' ואלין אקרון בני
חופה' וכיוון דעתה לחופה קב"ה שאל' עליהו'
ומברך לון' ומעטר לון בעטרהא דכליה זכה חולקון והוא רבו
שמעון וכלהו חביריא מרנני ברנה דאורייתאת ומהדשן מלין
דאורייתאת כל חד וחדר מנייהו והוה כדי רב שמעון וכל שאר חביריא
אמר לון רב שמעון בני זכה חולקון בגין דלמחר לא תעול כליה
לחופה אלא בהדיינו בגין דכליהו דמתקנין תקונאה בהאי ליליא
וחדראן בה כליה יהון רשיימין' וכ כתיבין בספרא דדרנאי' וקב"ה
MBERך לון בשבעין ברכאנ' ועתרין דעלמא עלאה:

מיאיר הזוהר

(למ"ז). ט'. צויס צעוזוועט סס אוטז'י' ויל' היליס עס פיטום ג"כ עופקיס
גמורס כל האגה אלין עטפס (למ"ז). צויס צעוזוועט (הור יקר). ט'. פטפה
סוא' מואר ממלען מלמעלה לטעמי סמ"ת וממלומות וסיל' ננטק פנישס מנו'ס
אל מקומס לרמלה וו' ו' קפירות מליחומ עלייטס וו' ו' פטמ' טטפה סס
ווע' ויל' נס עולא סמלוועטליטס לאמייד עס קמ"ת ע"י סיקא, וכטמלי^ט
פטפה סס גולדס וגזרה וו' (הור יקר). סוא' מליכים עלייטס עד ליינק לול'ס
טאוא' לנו' צטיג' ומופע' עלייטס סוד מופס (למ"ז). יט. ר"ל נמדט (גאג'ל'ס)
צמ'יקו' יט ע"ג'). יט. זגדלאות (דפ"ז). כ. צפ' טמור מטמעט שאערקל
סוא' מורה צעגען פה, טאס קיזעוי אכלס וו' גער' ציעמעט צמ'יק' ויליא צטיג'ל
כפי נא ידיעט (הור יקר). כה. פיקוין ס"ס ליג'יס סממאקיס, מכתין
ס"ס סלומות מגחן סאס כ"ד גורי' דגנ'י' (למ"ז). כב. עיקר מיקוניא וסוד
סטערלומס צמ'ין ממלין סוא' עלי' נטמאס (הור יקר). כב. סיט' הוומלה צן
לי צטיג' צני' ואט"מ סאל' עלייטס משגניה צמ'יקו' לה ודווק' גמעטיאס
וונלייא צנ'ים מעטיאס (הור יקר). כב. סייעו צפ' פלאות עולא סוא' (הור
יקר). כה. סייעו מליחומס ונטמאס צדוקן דק לממעלה (הור יקר). כה. סוד
יקר). כה. פיקוד דזינס (למ"ז). ס. מ' ספריות כלטאות, צעגען מוד

ולכן שורה במקום זה יראה, וזה שער להכנס לכל טוב
שביעולם. "שלל טוב" אלה שני שערים שהם אחד.

רבו יוסי אמר, "שלל טוב" זה עץ החיים, שהוא שכל
טוב בלי רע כללי, ועל שלא שורה בו רע הוא
שכל טוב ללא רע. "כלל עושיהם" אלו חסדי דוד
הנאמנים שתומכין תורה. ואוטם תומכי התורה
ביבול הם עושים. כל אלו שעסקים בתורה אין
בhem עשייה בעוד שעסקים בה. ואוטם שתומכים
בhem יש בהם עשייה, ובכח זה כתוב "תחלתו עומדת
לעד", ועומד הכסא על עמדו כראוי.

רבו שמעון היה יושב ועסק בתורה בלילה שבו הכללה
מתחברת בבעל. שניינו, כל אוטם החברים בני
היכל הכללה, הctroco באותו לילה שהכללה עתידה
להיות ליום אחר בתוכה עמה בעלה להיות עמה
כל אותו הלילה, ולשםוח עמה בתקוניה שהיא מתקנת
לעסק בתורה, מתורה לבניאים, ומגבאים לכתובים,
ובדרשות הפסוקים, ובסודות החכמה, בגל שאלו הם
תקוניה ותכשיטה, והיא ונורוותה ננסות ועומדות
על ראשיהם [של הלומדים], ומתקנות על ידיהם,
ושמחה בהם כל אותו הלילה.

ולמהחרת לא נכנסת לחופה אלא יחד איתם, ולאה
נקראים בני החופה. וכיון שנכנסת לחופה,
הקדוש ברוך הוא שואל עליהם ומברך אותם, ומעטר
אותם בעטרת הכללה. אשרו חלכם. והוא רב שמעון
וכל החברים מרננים ברנת התורה, ומהדשים דברי
תורה כל אחד ואחד מהם, ורבי שמעון וכל שאר
חברים היו שמחים. אמר להם רב שמעון, בני,
אשרי חלכם, בגל שמהר לא תכנס הכללה לחופה
אלא יחד אתם, בגל שכולם שמתקנין תקוניה
בלילה הזה ושמחים בה, כולם יהיו רושומים וכותבים
בספר הזכרונות, והקדוש ברוך הוא מברכים בשבעים
ברכות ועתרות של עולם העליון.

תרגום

ט. נעלמָן (יאל' הור). כ. נאכט פיקוד (למ"ז). ג. מכמה ומלאות (למ"ז).
ר"ל, מ' קוד' ומלכות, סגן ממי' כהלה. "עכלי", מלכות, וכו' "טווע", יקו, וככלה
כלמד (יאל' הור). ד. מ' מ' (למ"ז). ה. כי מ' קה' ומלעלא מה' היליאס
למיוניס ווק' סכל' טו' (למ"ז). ו. סכל' טו' צו' קלי על' יוקה. סיירה, עז
שלעם טו' ווע' נ"ל, וכלה' עז טמיס, צו' טו' (יאל' הור). ז. נו'ס (למ"ז).
ויל' ריט ע"ל (קעולם קוול). ע"י מ' ג' כל' ע"ה צו' קני' לפק'ו, וכן צטעה' כ'
צפלק' ומוויס' צער כ' פדק' ה. ועי' ע"ה צער מונפה פליק' ה, וכן צטעה' כ'
דרוטי טעמידה דרט' ג' ודרוט' ה, צו' נ"ה. ט. כל' ענייניס מעטה צפועל
כי הילמדי' למ' סוא' צלמדי' ע"מ נטעות אל' נער'ה צעה' היל' נער'ה מעטה
הכל' גטומכי' למ' עטיס מעסיז'ת צען ומקיימי' למ' גטומכי' סטומ'ת סטומ'ת מטל'ה
כי סי' גטומק' למ' על' ידי מעטה (למ"ז). ט. צעומדה על' גיגל', וו' ס'
"עומדה" (יאל' הור). י. מלכות (למ"ז). יט. ר"ל סטומ'ו גטומ'ו צויל'ה
מי' פיקוד דיז'ין צטס מג'ס דזוק' (למ"ז) צמות מה ע"ג'. יט. ציינ' נקלות
הכל' גטומק' מג'ס צטס (ד"ה). יט. ליל' צטועות (למ"ז). ז. ממייס' היל'ה
לזודווג' למ'ה, כי ציל' צטועות חי' זוג' נו'ז'ן (מ"מ). היל' דף' ל' ע"ה
פזול', צו' ליל' צטועות. טו. מקוד' קטילס ציל' צטועות וטכנית זו'וג'

פתח רב שמעון ואמר, "השמות מספרים כבוד אל וגו", פסוק זה הררי בארכונו. אבל בזמן זהה שהכללה מתעוררת להיכנס לחופה, למחורת מתקנת שאמירה בקשוטיה יחד עם החברים שש macho עמה כל אותו הלילה, והיא שמחה איתם. ולמחורת כמה אוכולסים, צבאות, ומחנות נכניםים איתה, והיא נוכלים מהচלים לכל אחד ואחד שותקנו אותה בלילה זהה. כיון שמתהברים כאחד והוא רואה את בעלה, מה כתוב, "השמות מספרים כבוד אל". "השמות" זה החתן שנכנס לחופה. "מספרים" מאיריים כזוהר הספר שמאיר וזוהר מסוף העולם ועד סוף העולם.

"כבד אל" זה כבוד כל שנקרא "אל", שכתוב "אל" זועם בכל יוט". בכלל ימי השנה נקרא "אל",concult שחרי היא נכנסת לחופה, נקרא "כבד" ונקרא אל". כבוד על כבוד, אור על אור, שלטון על שלטון. אז באotta השעה שהשמיים נכנס לחופה ובא ומאריך לה, כל אותם החברים שהתקינו אותה, כולם מתפרשים בשמותם שם. וזה שכתוב "ומעשה ידיו מגיד הרקיע". "ומעשה ידיו" אלה אותם בעלי הברית יחד עם הכליה. ואותם בעלי ברית נקראים "ומעשה ידיו", כמו שנאמר "ומעשה ידינו כוננהו", זו ברית שחthonoma בברשות הבן אדם.

רב המנוח הוזקן אמר כך, "אל תתן את פיך להחטיא את בשרכך", שלא יתנו בן אדם את פיו להביא להרהור רע ויגורם להחטיאו אותן בשר קודש שחתום בכו ברית קודש, שאם עושה כך מושכים אותו לגלילנהן. והוא מזונה על הגיהנום שמו דומ'ה, וכמה רבבותות של מלאכי חבלה ייחד איתו, ועומד על פתח הגיהנום, וכל אוטם ששמרו ברית קודש בעולם הזה אין לו רשות לקרב אליהם. דוד המלך, בשעה שקרה לו אותו מעשה, פחד. באotta שעה עולה דומ'ה לפני הקדוש ברוך הוא, ואמר לו, רבונו של עולם.

מארח הזהר

בגלאץ. מומנס הכתה יס' דה דעת פמיי כוונדע, סאודה טס ק"ג, סאודה גימטוטו
"כבוד חל". נט'. ג' נטעות לרומו נג' כלטס צלה, מילון למצעי פמיי, סיט
פמאן ני"ז צלה, כלטס נגדלו ונטקעו. ח' ג' יקל מעד האמכתה, נטיו מעד סבינה,
ויטולנוו מעד קדעם, טאטומין דמלטום נגדלו מבד' דז' (מ"מ'). נט'. גודע
כי פיקוד עיקרו מה' וס' ג' טאטס קו' צ' פידיס ולכין בירית נקרלה מעטה
ידייו (למ"ז). נט'. נט'
לט' ע"ג (ט'?) ליהקה מעשה די'ו כל מלה, גניו ובנויו. וטוד קענין כי פולד קו'
מומי'ג, סאן מעשה די'ו, ס' לנטווע, דטמי לדיס (יאט' חור). מט'. דעריהם
(לט'?). מט'. הומו מעשה די'ו סאודה הומו בירית סחמותס זגדלווע כוונטו צלה
יעמ' נט'
לעריכות צבער מלהממי לטכ'ג'. מט'. טאל יו'יזט מיפוי נצלה הפה, ווינט נט'
ברטלוא, ומטען צירם, צעריהם סמעור נפגס בירית בלטונג (מ"מ'). עט'.
טאגר'ג' ג' צפדר'ג' טו ע"ל סיינו פגס צערלים כלטונג מיט'ה לדי' פגס צערלים
מיילא. מט'. עי' זו'ה כל ע"ה צואו ציפיך כל מגלי דקלוזה. מט'. מעשה
לט' צען (ט'?).

ספר הזוהר

פרח רבי שמעון ואמריי (תהלים יט ב) השמים מספרים כבוד אל וגוי קרא דא הא אוקימנא ליה אבל בזמנא דא דכליה אתערא למיעל לחופה ביוםא דמהר אמתקנת ואתנהירת בקיושוטהא בהדי חביריא דחדראן עמה כל ההייא ליליא וαι希 חדאת עמהון וביוםא דמהר כמה אוכולוסין **חייבין** ומשרין מתכנשין בהודה וαι希 וכלהו מחייבן לכל חד וחד דתקינו לה בהאי ליליא כיון דמתחרזען כחדא וαι希 חמאת לבולה מה כתיב השמים מספרים [כבוד אל השמים] דא חתן דעתל לחופה מספרים **מנהרין** (ומתנהרין) כזורהא דספר דנהירל זוזהיר מסייפי עלמא^ט.

בבזק אלְגָ דָא כבוז כלהַי דאקרי אל | דכתיב (תהלים ז יב) אל זעם בכל יום בכל יומי שתה אקרי אל והשתא לא עאלת לחופה אקרי כבוד ואكري אלל' [יקר על] יקר נהירו על נהיינו ושלטנו על שלטנו(תא)^י כדין בההייא שעטה דשים עאל לחופה ואותי ונהייר לה כל אינון חבריא דאתקיןו לה כלחו אתפרשו בשמהן תמן הה"ד (שם יט ב) ומעשה ידיו מגיד הרקיע מעשה ידים אלין אינונע^ט [מארוי קיימא" דברית בהדי כלה ואינון] מاري קיימא (ובריתת^ט) אקרון מעשה ידיו כמה דעת אמר (שם צ יז) ומעשה ידיןומי^ט כווננהו דא ברית קיימא דחטים בברוא דבר נשמי:

רב המונוא סבא אמר [הכי] (קהלת ה) אל תן את פיך לחתיא את בשרכך דלא יהיב בר נש פומיה למייתי להרהורא בישא ויהיא גרים למחרתי לההייא בשר קדש דחטים ביה ברית קדישא^{טו} דאללו עביד כן משכין ליה לגיהנם וההוא דמונא על גיהנם דומ"ה שמייה וכמה רבוא דמלacci חבלה^{טז} בהודיה וקאים על פתחה דגיהנים וכל [איןון] דעתרו ברית קדישא בהאי עלמא לית ליה רשו למקרוב בהו דוד מלכא בשעתא דארע ליה ההוא עובדא^{טז} דחיל בההייא שעטה סליק דומ"ה קמי קב"ה ואמר ליה מארי דעתמא

בכינוס (ולו יקר). ס"ה וכולנס נספוד (למ"ז). ע"ז צו נקפר קלו"ר"ס צער
הפטונה קדיס פ' מד (לט"ז). סס מג'ל צדוקים ע' הווות שצנינא קה קוד
ע' זרכות ועתין לעמלה עילמה קלי סוף צוד צינה. ויטנו צויש נחלנו ע'
סלוויום קף נמכמס (זקלו"ר ס' ג ע"ז). סמ. מרומס קלו ע"ג (סעלם סוזא).
כט. וו"ן צבעם מומך (למ"ז). ג. סולו מוד מכמה עליונה, וסוח אנטוליה
קפיאי וקוה מושך טענוויל ועד סופו, ואצטמיס סולחן, מ"ת מנקבל
נסילו (מצאניה ספלין) (נון כי"ס ו' ג' נס סוף מספfil ומונשייל המכמת מטהה
סגן) (קספלי) גוון הכלם הוא לפסר כי סולו נקחו כי סס פה נקלין
קפיאי צבוד לנעם כספלי וסוח מושך מנקה סטמיס ועד קלה סטמיס (וואר
שלקיעין ולמ"ז). נג. צינס (למ"ז). נג. מלנוטום (למ"ז). קמוון שקייזל
סס מליליס מילאך, ו"ה עד סופו שאיט מלנוטום (מ"ז). נג. גאנדר ק"ג"ע
ע"ג קויל נכללה אל ודפ' קלמי"ז (קשו - לפ"ק נ"ג ונדל לך ג' ע"ה ע"ה
(ל"ה). נג. אכזוי"ד ל"ג גימ"ר סקן נק' יוס צבועות דעת ספינימי כמו
צצבם לנו כל יומת סצט צבועות צבוד אל (למ"ז). נג. ע"י וועל
ברקיש. נג. ע"י ע"ס עטער מד פרה ו' כל האסנה יונ' נמלוכטן ג'ן צב' ג'ן